

Instanța constată că în procesul-verbal cu privire la contravenție agentul constator nu a indicat că a folosit careva mijloace tehnice la constatarea contravenției.

Astfel, agentul constator nu a anexat la materialele cauzei contravenționale careva probe în confirmarea acuzării, conform prevederilor art.457 alin.(1) Cod contravențional.

Conform art.21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Conform art.7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 375 al. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvîrșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Astfel, din motiv că agentul constator nu a prezentat probe în confirmarea vinovăției contravenientului, unica probă prezentată instanței fiind procesul-verbal cu privire la contravenție și ordonanța de ridicare, iar potrivit constatărilor CEDO în cauza Anghel contra României – prezumția de legalitate și adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenție este lipsită de rezonabilitate și plasează contravenientul într-o situație defavorabilă în comparație cu agentul statului, instanța concluzionează de admite contestația ca întemeiată, constatînd lipsa în acțiunile contestatorului a faptului contravenției.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța de judecată evidențiază că forța probantă a proceselor - verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci cînd administrează și apreciază probatoriul, (cauza Bosoni v. Franța, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvîrșirea unei contravenții se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Astfel, analizând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, partea acuzării a prezentat în exclusivitate procesul - verbal cu privire la contravenție din 12.03.2018, constatînd „ex propriis sensibus” fapta contravențională, adică „după propriile sale simțuri”. Astfel, pentru susținerea acestora, urma să se prezinte în ședința de judecată, dar și să prezinte probe cu privire la cele constatate.

În corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție, agentul constator urma să identifice fapta pe baza constatărilor personale și în baza probelor acumulate. Prin urmare, demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenție. În virtutea principiului prezumției nevinovăției, petiționarul nu este obligat să prezinte instanței careva probe care să demonstreze nevinovăția sa. Respectiva sarcină îi revine agentului constator, iar de orice dubiu profită făptuitorul.

Totuși, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție, și prezentarea unei probe care nu este utilă cazului, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională, în situația în care după aprecierea și examinarea acestuia în raport cu toate circumstanțele cauzei, instanța nu și-a format convingerea asupra vinovăției petiționarului, existînd dubii în privința celor stabilite de agentul

constatator. La acest capitol, instanța are în vedere și faptul că făptuitorul/petiționarul a depus obiecții la momentul întocmirii procesului - verbal, materializate suplimentar prin depunerea prezentei contestații.

La fel, instanța de judecată învederează că, este de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a procesului-verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materie de circulație rutieră, intrând în competența poliției, însă nu poate trece cu vederea că atunci când este posibilă întocmirea unui „probatoriu” în susținerea contravenției constatate și sancționate, agentul constatator are obligația de-al întocmi, fapt ce nu a fost realizat în speță.

Or, contravenția prevăzută de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, face parte din categoria celor din circulația rutieră, care urmau a fi stabilită cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau al mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic, precum și prin constatările personale a ofițerului de patrulare.

În speță, instanța atestă, că agentul constatator a întocmit procesul - verbal cu privire la contravenție în baza propriilor presupuneri, fără a prezenta careva probe importante pentru demonstrarea vinovăției, astfel, nu a fost stabilită prin aplicarea careva mijloace tehnice speciale prin fotografiere sau înregistrare video, având în vedere că nu au fost prezentate careva probe foto sau video în sensul dat, sau alte careva probe ce ar demonstra comiterea contravenției imputate la materialele cauzei lipsesc, or cele prezentate nu atestă clar și cu certitudine că petiționarul a parcat neregular.

Instanța de judecată relevă că acuzarea formulată de agentul constatator nu se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional nu au fost anexate careva probe materiale care ar confirma fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, - precum că *****, conducătorul auto condus neregular automobilul, ignorând RCR, ceea ce echivalează cu neîndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției contravenientului, or, simpla indicare a faptelor date în decizia cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale, nu poate temei de sancționare a persoanei.

Instanța de judecată menționează că, circumstanțele în cauză denotă faptul examinării superficiale a cauzei contravenționale, fără a intra în esența acuzației înaintate și faptelor reținute în privința lui *****.

În acest context, agentul constatator al Inspectoratului Național de Patrulare, a aplicat sancțiunea contravențională, doar în baza propriilor presupuneri, alte probe pertinente și utile cazului nu au fost prezentate pentru a demonstra vinovăția făptuitorului.

În consecință, nu a fost probat faptul ignorării prevederilor Regulamentului circulației rutiere de către petiționarul ***** .

Din acest considerent, în ceea ce privește starea de fapt constatată, instanța ajunge la concluzia că, fapta incriminată petiționarului prevăzută de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, nu a fost probată prin probe pertinente, concludente și utile cazului.

Instanța de judecată ajunge la concluzia că agentul constatator nu a prezentat careva probe certe și concludente în susținerea acuzației înaintate lui *****, circumstanțe care, determină, în conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, necesitatea încetării procesului contravențional, din lipsa faptului contravenției.

Conform prevederilor art. 7 Cod contravențional, „Persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod”.

Potrivit art. 375 Cod contravențional, „Persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atît timp cît vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional”.

În conformitate cu art. 461 Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441, instanța încetează procesul contravențional.

În circumstanțele de fapt și de drept enunțate, contestația lui ***** împotriva procesului verbal cu privire la contravenției intentat de către Inspectoratul Național de Patrulare, pe semnele contravenției prevăzute art. 240 alin. (1) Cod contravențional, urmează a fi admisă, cu anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

Conform prevederilor art. 8 Cod contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. Este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Conform prevederilor art. 458 Cod contravențional, la adoptarea hotărârii în cadrul procesului instanța de judecată urmează să determine caracterul veridic al contravenției imputate; existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; vinovăția persoanei atrase la răspundere contravențională, precum și alte aspecte importante pentru soluționarea cazului.

În conformitate cu 448; 460; 462 Cod contravențional, instanța de judecată, -

Hotărâște:

Se admite contestația înaintată de ***** , împotriva procesului verbal cu privire la contravenție din data de 12.03.2018, intentat în privința sa, în baza art. 240 al. (1) Cod contravențional.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție din data de 12.03.2018, intentat în privința petiționarului ***** , în baza art. 240 al. (1) Cod contravențional, și se încetează procesul contravențional în privința lui ***** , din lipsa faptului contravenției cu anularea deciziei de sancționare din aceiaș dată.

Hotărîrea cu drept de recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Președintele de ședință,

Judecător:

Serghei Papuha